

ner på dette område er Skovbrugsinstituttet ved Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole under Undervisningsministeriet samt Statens Forstlige Forsøgsvæsen under Landbrugsministeriet. På det skovbrugs-genetiske område er Landbohøjskolens Arboret en central institution.

For det andet sker der et udviklingsarbejde omkring den sekundære produktion, dvs. udnyttelsen af træprodukterne fra skovene. Her deltager Skovbrugsinstituttet, Skovteknisk Institut (ATV) og Skovskolen under Landbrugsministeriet.

For det tredje arbejdes der med forbedring af den tertiære produktion i skovbruget, dvs. træprodukternes videreforarbejdning. Udover Skovbrugsinstituttet og Skovskolen er de to teknologiske institutter aktive på dette område.

På alle tre niveauer af skovbrugsmæssig forskning gennemføres tillige aktiviteter med henblik på samarbejde med udviklingslandene. Den nationale skovbrugsforskning og -udvikling har således også et perspektiv udover landets grænser.

Det er et væsentligt sigte med lovforslaget, at denne aktivitet, der er fordelt på forskellige institutioner, fastholder og udbygger forbindelsen til skovdyrknings- og offentlige og private skove.

Det gøres på flere måder, bl.a. ved at understrege, at Skov- og Naturstyrelsen har en opgave som igangsætter for det samlede skovbrugserhverv i forbindelse med udviklings- og forsøgsvirksomhed, og ved at styrelsen desuden har en opgave med formidling af oplysninger om skovbrugsforhold. Endvidere bør styrelsen fortsat medvirke til, at de øvrige formidlende institutioner i skovbruget kan styrke deres mulighed for at opfylde deres opgaver. Der tænkes bl.a. på Skovskolens og Skovteknisk Instituts udadvendte kursus- og undervisningsvirksomhed samt på skovdyrkerforeningernes, Dansk Skovforenings og Hedselskabets aktiviteter.

Til § 15

Bestemmelsen er enslydende med § 14 i forslag 1.

Reglerne i forslaget til § 15 er de elementære skovdyrkningsbestemmelser. De er ikke, som det kendes fra enkelte andre lande, særligt detaljerede. De angiver visse overordnede principper for god skovdrift. Af denne grund er en overtrædelse af bestemmelserne ikke direkte strafsanktioneret, jf. § 43. Tilføjes af reglerne om god skovdrift kan medføre påbud i henhold til § 31. Overtrædes påbuddet, kan der ved dom pålægges bøder, hugstbegrænsninger eller overtagelse af driften.

Ad Stk. 1

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende skovlov. Som udgangspunkt gælder den kun i fredskov, jf. § 3. Om anvendelsen i ikke-fredskov, se dog § 24.

Ad nr. 1. Der skal ske tilplantning, hvis selvforyngelse ikke anvendes.

Grundlæggende for bestemmelsen er, at plantematerialet, der benyttes til frembringelse af ny bevoksning, en »kultur«, i det mindste skal være et godt alternativ til selvforyngelse.

Ved tilplantning fordeles unge træer jævnt over arealet sådan, at der kan udvikles højstammet skov. Der skal plantes, hvis selvforyngelse ikke fremkommer eller ikke er af tilstrækkelig god kvalitet.

Når en bevoksning forynges, skal det vurderes, om den eksisterende bevoksning er af en sådan art og beskaffenhed, at selvforyngelse er en forstlig tilfredstillende måde at etablere en ny bevoksning på.

Såning kan også benyttes til at frembringe en kultur. Ofte vil såning »i marken« dog indebære en ringere udnyttelse af frømaterialer, end hvis planterne bliver fremelsket i en planteskole.

Der lægges med denne bestemmelse ikke op til, at selvforyngelse skal foretrækkes. Arbejdet med genetisk forædling af plantemateriale til skovbrugsformål er omfattende, og der bør lægges vægt på at drage nytte heraf.

Der henvises i øvrigt til reglerne i Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 150 af 31. marts 1981 om handel med forstligt formeringsmateriale, jf. lov nr. 534 af 13. december 1972 om handel med frø, såsæd, læggekartofler og planter. I henhold til denne skal frø og planter til skovbruget for de væsentligste arter være godkendt til forstlige formål. Bekendtgørelsen fastsætter desuden reglerne for »kåring« af frøavl-bevoksninger og frøplantager til brug for skovbrugs planteforsyning.

Hertil kommer, at planternes friskhed ved plantningen og kvaliteten af den forudgående jordbejdring er af stor betydning.

Ad nr. 2. Bestemmelsen søger at sikre, at bevoksninger kommer vel igennem kultur- og småplantestadiet på kortest mulig tid. Det kræver ofte renholdelse af kulturerne, normalt ad mekanisk vej. I visse tilfælde kan kemisk ukrudtsbekæmpelse komme på tale. Der kan også være tale om beskyttelse af kulturplanterne mod angreb af svampe, insekter eller højerestående dyr.

Ad nr. 3. For de fleste bevoksninger med en normal bevoksningshistorie er tynding af betydning for udviklingen i mellemaldrende og sene udviklingsstadi-